

‘Bedrijven krijgen super gemotiveerde werknemers!’

Gerda Tol is vanaf eind 2002 als adviseur Arbeid verbonden aan CRN Het Anker. Zij begeleidt getroffen van de brand bij het vinden van een geschikte baan of bij het kiezen van een heel nieuw vak. Ook helpt ze bij het oplossen van allerlei andere problemen op het gebied van werk. Gerda Tol: ‘Jongeren kunnen bij mij terecht met kleine en grote vragen, variërend van hulp bij het opstellen van een cv of het meegaan naar een sollicitatiegesprek tot een intensief begeleidingstraject op weg naar een nieuwe baan.’

Als adviseur Arbeid begeleidt Gerda Tol ook andere getroffen, zoals ouders en nabestaanden van overleden jongeren. Sinds haar start heeft ze zo'n 70 getroffen begeleidt; de meesten zochten een baan of een andere baan en hebben die met behulp van Het Anker ook gevonden. In andere gevallen ging het bijv. om ondersteuning bij het treffen van voorzieningen op de werkplek of om bemiddeling bij het oplossen van andere problemen op het werk. Gerda: ‘Op dit moment begeleidt ik zo'n 15 jongeren actief. Dat is heel afwisselend. Voor de een bel ik bedrijven, de ander help ik met een sollicitatie.’

De meeste jongeren reageren heel positief op de begeleiding die ze vanuit Het Anker krijgen. Dat merkt Gerda aan de inzet van de jongeren zelf en doordat ze hun afspraken nakomen. ‘Ik kom ze natuurlijk veel tegen in Volendam of hun ouders bij het boodschappen doen en dan reageren ze altijd enthousiast. Ik voel me heel betrokken. Ze mogen mij altijd 's avonds bellen. Ik communiceer op hun manier, dus ik sms vaak met ze.’ Die vrije manier van communiceren tekent ook het vertrouwen dat de jongeren in Gerda hebben.

Gerda Tol was in 2001 net manager van Uitzendbureau Volendam (UBV). Ook zij had een kind dat in café De Hemel was. ‘Dat viel gelukkig allemaal mee, maar binnende familie waren er wel een aantal zwaargewonden. Zoals veel mensen in Volendam had ik direct de behoefte om me in te zetten. Datgene wat ik kon doen, wilde ik ook doen. Met een projectgroep hebben we toen in juni 2001 het IBEV-Verdrag opgesteld. Dat is een overeenkomst tussen Het Anker, de SSNV, het gemeentebestuur

Adviseur Arbeid Gerda Tol voor de balie van CRN Het Anker

en de Industrie- en Bedrijvengroep Edam-Volendam (IBEV). Daarin is afgesproken dat bij een vacature in de aangesloten bedrijven getroffen gelijke kansen krijgen. Dat Convenant was geen gemakkelijke bevalling. Gerda: ‘Het kostte veel tijd voordat alles helder op papier was gezet. Maar nu ligt er wel een overeenkomst waarbij alle aangesloten partijen zich voor 40 jaar verbinden aan die afspraak.’ Als gedreven vrijwilliger en natuurlijk vanwege haar ervaring bij Uitzendbureau Volendam werd Gerda vaak gevraagd om die ervaring en haar connecties in het bedrijfsleven aan te wenden om voor getroffen jongeren een baan of vakantiewerk te vinden. In 2002 werd ze gevraagd om bij Het Anker aan de slag te gaan. ‘In het begin was dat voor één dag in de week, nu voor maximaal drie dagen per week. Ik denk dat dit werk nog heel lang nodig is. Werk en scholing zijn heel belangrijk. Het gaat om een kwetsbare groep. De meesten zijn nu heel sterk, maar de kans bestaat dat ze het nog moeilijk

zullen krijgen. Dan moet er wel een instantie zijn waarop ze kunnen terugvallen.’

‘Het geeft mij heel veel voldoening als ze een leuke baan hebben gevonden’

Gerda doet nu bij Het Anker hetzelfde werk dat ze jarenlang bij de Sociale Werkvoorziening in Purmerend heeft gedaan. ‘Ik kwam bij Het Anker weer terug in m'n oude werkveld, het vinden van werk voor mensen met een arbeids handicap. Juist de sociale kant van het werk en de contacten met bedrijven bevallen me uitstekend.’ Zojuist heeft ze haar HBO-studie Casemanager Reïntegratie afgerond aan een hogeschool in Deventer. Haar praktijkervaring kon ze goed gebruiken bij de studieopdrachten. Als iemand bij Het Anker langskomt gebeurt de eerste opvang door de zorgbegeleiders. Gerda: ‘Wanneer iemand vragen heeft over werk, word ik ingeschakeld. Eerst houd ik een kennismakingsgesprek, waarbij ik erachter wil komen wat precies de vraag is en welke wensen iemand

heeft. Elke begeleidingstraject verloopt individueel.’ Als duidelijk is wat een cliënt graag zou willen, gaat Gerda aan de slag. Ze zoekt advertenties of belt eventueel zelf het bedrijf op waar iemand graag zou werken. ‘Soms schrijven we gezamenlijk een sollicitatiebrief en ik ga ook mee op gesprek als iemand dat wil. Dan laat ik ze wel zelf het gesprek voeren, ik zit er alleen bij ter ondersteuning.’ Wanneer iemand een baan heeft gekregen is Gerda's taak nog niet voorbij. Tot het einde van de proeftijd, vaak een jaar, blijft ze contact houden met werknemer en werkgever. ‘Daarna laat ik ze los. Voor mij geeft het veel voldoening als ze een leuke baan gevonden hebben. Dat resultaat is voor mij een belangrijke drijfveer. Maar niet altijd gaat dat zo makkelijk. Soms stop ik heel veel tijd en energie in de begeleiding en denk ik een goed bedrijf te hebben gevonden, maar kan iemand net de laatste stap niet maken. Dat is dan gerust wel frustrerend, maar aan de andere kant ook wel begrijpelijk. De

jongeren hebben het immers zwaar voor de kiezen gehad. Het belangrijkste is dat een jongere in zo'n situatie niet bij de pakken neer gaat zitten en dat we samen op zoek gaan naar een nieuwe kans. En dan blijkt dat de aanhouder altijd wint.’

‘Bedrijven lopen geen financieel risico en krijgen super gemotiveerde werknemers’

Als gevolg van de ramp is een aantal getroffen jongeren arbeidsgehandicapt geworden, zodat ze onder de Wet reïntegratie arbeidsgehandicapt (Wet REA) vallen. Bedrijven die via Het Anker zo'n jongere in dienst nemen, lopen volgens Gerda geen financieel risico. ‘Bij ziekte hoeven werkgevers geen loon door te betalen en er is een no-risk polis zodat ze bij ziekte geen extra WAO-premie hoeven te betalen. Verder krijgen bedrijven als ze iemand voor minimaal een jaar in dienst nemen een subsidie van maximaal 2000 euro per jaar.’ Maar het allerbelangrijkst is dat de bedrijven een jongere in dienst krijgen die echt gemotiveerd is en iets van zijn of haar toekomst wil maken. We horen dan ook hele positieve geluiden van werkgevers over de productie en werkhouding van deze jongeren’, zegt Gerda enthousiast.

Ook Het Anker heeft last van de economische dip die momenteel de arbeidsmarkt beheerst, erkent Gerda: ‘De eerste twee jaar werd ik gebeld door bedrijven dat ze nog wel een vacature hadden. Nu moet ik elke keer zelf bellen. Ook voor de jongeren is het frustrerend dat er zo weinig aanbod is, want zo lang thuis zitten is niet goed voor ze. Gelukkig staan ze er niet alleen voor en kunnen ze via Het Anker hun kans op werk aanzienlijk vergroten. Een telefoontje naar Het Anker is voldoende om die kans te grijpen. Alle getroffen kunnen bellen, hoe klein hun vraag ook is. En uiteraard mogen ze mij altijd rechtstreeks bellen.’

Interview: Joost Molenaar

Bent u als bedrijf geïnteresseerd geraakt in het arbeidsintegratieproject van Het Anker en wilt u graag meer informatie of heeft u een vacature beschikbaar, dan stelt Het Anker uw reactie bijzonder op prijs. U kunt bellen met Gerda Tol, adviseur Arbeid, tel. 0299-411222 of 06 - 53662927.

Voorwoord

Een van de terreinen waarop Het Anker getroffen begeleidt is arbeid. Inmiddels hebben vele tientallen getroffen via Het Anker een baan gevonden. In deze aflevering vertellen 3 getroffen hoe zij via Het Anker werk hebben gevonden dat bij hun past. Gerda Tol, de adviseur Arbeid van Het Anker, geeft de lezers een indruk van wat Het Anker allemaal doet en kan doen om getroffen aan een baan te helpen.

In de volgende aflevering van het nazorgnieuws zullen getroffen worden geïnterviewd die worden begeleid door Henny Karman, de adviseur Scholing van Het Anker. Henny helpt jongeren de juiste opleiding of scholing te vinden om die vervolgens met succes te voltooien. Jaarlijks krijgt hij zo'n 200 verzoeken om advies of begeleiding. De aflevering over scholing zal worden gevolgd door een aflevering over het werk van de zorgbegeleiders van Het Anker (een zorgbegeleider is het vaste aanspreekpunt voor alle problemen en vragen die een getroffen heeft).

Via deze krant willen we de Volendamse gemeenschap informeren over wat Het Anker allemaal doet met de subsidie die het Rijk beschikbaar heeft gesteld voor de nazorg. We doen dat door getroffen aan het woord te laten voor wie Het Anker zich heeft ingezet. Hun boodschap is dat de medewerkers en vrijwilligers van Het Anker fantastisch werk doen. Het doet mij veel plezier die boodschap nog voor mijn afscheid als directeur aan u over te kunnen brengen. Ook hoop ik dat deze boodschap zijn weg zal vinden naar getroffen die nog geen gebruik maken van de diensten van Het Anker, maar voor wie Het Anker wel verschil kan maken.

De subsidie voor Het Anker ligt vast tot en met 2006. Getroffenen kunnen dus nog tenminste 2½ jaar gebruik maken van de diensten van Het Anker. De rijksoverheid heeft beloofd Het Anker ook na 2006 subsidie te geven als blijkt dat er na 2006 nog steeds behoefte bestaat aan de diensten van het Anker. De getroffen hebben het dus in eigen hand of Het Anker na 2006 nog zal bestaan. Daarvoor hoeven ze alleen maar gebruik te (blijven) maken van de diensten van Het Anker.

Met hun deskundigheid en vele contacten met bedrijven, organisaties en overheden kunnen de medewerkers van Het Anker heel veel voor elkaar krijgen voor getroffen. En zij doen ook niets liever. Getroffenen voor wie Het Anker van nut kan zijn, wil ik dan ook op het hart drukken vooral gebruik te maken van

onze diensten. Het Anker is er voor jullie!

Afscheid

Ik schrijf deze tekst aan de vooravond van mijn afscheid als directeur. Op vrijdag 2 juli aanstaande komt er voor mij een einde aan een zeer intensieve maar ook heel dankbare taak in de nazorg. Mijn werkgever, het ministerie van Onderwijs, heeft mij in staat gesteld dit werk te doen, maar trok de grens bij 2½ jaar. Na in totaal 3½ jaar (1 jaar bij de SSNV en 2½ jaar bij het Anker) vond ik het ook zelf een goed moment om mijn werkzaamheden in de nazorg af te sluiten. Het zijn namelijk werkzaamheden die je zo volledig opeisen, dat er nauwelijks tijd overblijft voor een privé-leven. En je vraagt dan niet alleen een offer van jezelf maar ook van je gezin en van andere mensen die je dierbaar zijn. En dat kun je alleen maar vragen als het tijdelijk is.

Het Anker heeft de opbouwfase achter de rug en is volop in de drijf. Ik draag de leiding dan ook met een gerust hart over. Ik doe dat aan Toon Vos. Toon is 50 jaar en was voorheen werkzaam als directeur van de Brijderstichting. Hij zocht een hele nieuwe uitdaging en heeft die gevonden in de nazorg voor de getroffen van de Nieuwjaarsbrand. Toon heeft er heel veel zin in. Ik wens hem vanaf deze plaats heel veel succes!

Alle getroffen, andere betrokkenen en relaties van Het Anker hebben inmiddels een uitnodiging ontvangen voor mijn afscheid. Van harte hoop ik dat zij in de gelegenheid zullen zijn het afscheid bij te wonen. Mocht bij de verzending van de uitnodigingen onverhoopt iemand over het hoofd zijn gezien, dan is die hierbij van harte uitgenodigd. Ik hoop op een gezellige samenkomst en hoop daar ook zelf een bijdrage aan te leveren door de gasten een optreden aan te bieden van mijn dochter Martine. Tezamen met twee J's (één J is met vakantie) zal ze een aantal liedjes ten gehore brengen.

Graag tot ziens op 2 juli a.s.!

Klaas Bond

Van huizenbouw naar jachtbouw

Van centimeters naar millimeters: ‘Het is wel even preciezer’

Jack Groot op z'n werkplek bij Scheepswerf Hakvoort BV

Jack Groot (20) werkte pas een half jaar als timmerman bij Van Dijk Bouw, 16 jaar en net van school. Toen raakte hij gewond bij de Nieuwjaarsbrand. Doolgraag wilde hij verder in de bouw, maar zijn verwondingen dwongen hem uiteindelijk zijn werk op te geven. Een artikel over de brand in De Telegraaf wekte de interesse van Albert Hakvoort, eigenaar van de scheepsbouwwerf in Monnickendam. Nu werkt Jack opnieuw in de bouw, maar dan in de jachtbouw bij Hakvoort. Hij tekent op de computer de prachtigste scheepsinterieurs van jachten die miljoenen kosten, zodat andere timmermannen die in elkaar kunnen zetten.

Jack is een echte Volendamse jongen. Hard werken en niet zeuren. Na de brand wilde hij zich dan ook niet laten kennen. Een maand in het ziekenhuis en een paar maanden thuis revalideren was wel genoeg. Daarna ging hij zo snel mogelijk weer aan de slag. Eerst één dag en later drie dagen in de week weer in de bouw, door weer en wind. Twee jaar lang hield hij stug vol, vechtend tegen de pijn, zijn eergevoel en zichzelf.

Jack: ‘Ik wilde het heel graag, maar zware dingen tillen met m'n handen kon ik niet meer de hele dag. Iets stevig vasthouden was moeilijk. De kracht in m'n handen was gewoon minder en als het koud was, ging het helemaal niet. ‘Als ik nog wat langer wacht wordt het wel beter’, dacht ik, ‘en gaat het misschien wel over’. Maar mijn baas, die me heel goed opvangen heeft, zag het natuurlijk ook wel. Hij nam me apart en vroeg: ‘Wil je dit wel, doorgaan in de bouw?’ Ik besefte toen dat ik het

met tegenzin deed. Ik besloot toen Het Anker te bellen en ik sprak daar met Gerda Tol, de adviseur Arbeid van Het Anker. ‘Bij Het Anker werd Jack met raad en daad terzijde gestaan. In die tijd was er juist een groot interview verschenen in De Telegraaf, waarin over de gebeurtenissen en de gevolgen van de brand werd verteld. Jack's moeder kwam daarin aan het woord met het relaas over haar zoon. Albert Hakvoort, de Monnickendamse ondernemer en scheepsbouwer raakte onder de indruk van het artikel en besloot te reageren. Hij wilde wel mogelijkheden bieden voor getroffen jongeren om in zijn bedrijf aan de slag te gaan.

‘De bouw vond ik heerlijk, maar op kantoor werken bevalt ook goed’

‘Ja, toeval,’ geeft Jack toe. Door dit contact met Het Anker en het interview in de krant belandde hij zo bij Hakvoort. Het bedrijf besloot Jack een opleiding tot computertekenaar te laten volgen, zodat hij bij hun aan het werk zou kunnen. Jack: ‘Dat zag ik wel zitten, want ik kan goed met m'n handen aan een computer werken. Het was wel iets anders dan timmerman, maar het heeft er wel mee te maken. Ik ging één maand naar een vakopleidingsinstuut, waar ik een opleiding kreeg tot computertekenaar. Dat was wel even wennen. Je leert natuurlijk heel veel nieuwe dingen en het was heel wat anders. Daarna heb ik vier maanden stage gelopen bij een bedrijf in Hellewou, bij Tiel, dat gespecialiseerd is in interieurbouw. Toen ben ik gelijk hier in Purmerend begonnen. Natuurlijk is het een verschil met het werk dat ik eerst

deed. Vroeger wilde ik altijd buiten werken. De bouw vond ik heerlijk, maar op kantoor werken bevalt ook goed. De middagen duren wel langer dan de ochtenden. Dat was in de bouw anders.’ Nu is hij ‘AutoCAD-tekenaar’ bij Unlimited Interiors in Purmerend, een eigen interieurbouwafdeling van Hakvoort, waar complete scheepinterieurs in mallen worden gebouwd. Jack maakt op de computer gedetailleerde bouwtekeningen van de interieurs van superluxe jachten. Dat varieert van kasten, bedden tot gehele slaapkamers, keukens en badkamers met toilet en ligbad. Omdat op een schip nu eenmaal alle ruimte beperkt is, vereist dat veel nauwkeurigheid.

‘Een enorme kans dankzij Hakvoort en Het Anker’

Jack: ‘Het is allemaal wel even preciezer dan in de nieuwbouwprojecten waar ik werkte. Daar was het centimeterwerk, hier is het echt millimeterwerk. Een schip is ook niet rechthoekig. Er zijn veel rondingen, er is weinig ruimte en alles moet precies passen.’ Het bouwen van zo'n jacht neemt twee jaar in beslag. In de enorme bedrijfshal in Purmerend worden de interieurs in een mal helemaal opgebouwd en vervolgens in stukken gezaagd om uiteindelijk als puzzelstukjes in het schip te kunnen worden geplaatst. Jack laat zien hoe groot de schepen zijn. We lopen door het interieur van wat eens het jacht van een of andere miljonair zal zijn. Het lijkt haast wel een houten paleis. Fraaie gebogen lijnen, exotische houtsoorten en handige oplossingen voor de beperkingen aan boord waar een tekenaar rekening mee moet houden. Praktische deuren en overal laden en kastjes die Jack nauwkeurig moet intekenen. Jack: ‘Dankzij Hakvoort en Het Anker krijg ik hier een enorme kans. Deze productie- en tekenafdeling is nieuw opgezet en ik heb op deze tekenafdeling de eerste verantwoordelijkheid.’ Het productiebedrijf van Hakvoort waar gehele scheepsinterieurs van de grond af worden opgebouwd, bestaat sinds vier jaar. Hij is hier helemaal op zijn plaats, vindt Jack zelf. Zijn eigen ervaring als timmerman komt hier goed van pas, vinden zijn collega's. Jack: ‘Achteraf ben ik heel blij dat ik deze stap gezet heb. Het is een goede keus gebleken. Ik heb het hier enorm naar m'n zin.’

Interview: Joost Molenaar

‘Ik was er eerder gewoon nog niet aan toe’

Tini Keijzers' dochter (18) en zoon (20) waren in het pand op de Dijk tijdens de brand. Haar dochter raakte daarbij gewond. Haar zoon zat in de Blokhut en kwam er zonder letsel vanaf. Toen Tini Keijzer (42) als gevolg van een zware operatie op zoek moest naar ander werk kwam zij via haar supporter in contact met de adviseur Arbeid van Het Anker. Via Het Anker is Tini aangenomen en in opleiding als verzorgende bij woonzorgcentrum De Meermin in Edam.

Na de brand probeerde Tini Keijzer als alleenstaande moeder zo goed en zo kwaad als dat ging de zorg voor beide kinderen voort te zetten, ondertussen haar huishouden draaiende te houden en daarnaast ook nog te werken. Toen ze in 2002 een grote operatie moest ondergaan en daardoor geen werk meer kon doen waarbij ze lang moest stilstaan was dat de druppel die de emmer deed overlopen. Tini Keijzer: ‘De zorgbegeleider van Het Anker die bij ons thuis kwam voor m'n dochter zag dat het niet goed met me ging en dat er iets moest gebeuren. Alle ellende en toestanden die ik sinds de brand had meegemaakt, kwam eruit toen ik thuis zat na die operatie. Ik moest twee maanden stilzitten. Dat is helemaal niets voor mij. Ik had door al die ervaringen, mijn echtscheiding, de brand en die operatie een muur om me heen gebouwd en ik durfde mijn gedachte niet meer te laten zien. Ik had in de tussentijd allerlei opleidingen zoals schoonheidsspecialiste en medisch secretaresse, maar dat stiltzitten bij de beroepen zag ik mezelf helemaal niet doen.’

‘Via mijn supporter, die heel belangrijk voor me is, kwam ik bij Het Anker’

Via haar supporter Griet Kramer, die volgens Tini Keijzer ontzettend belangrijk voor haar is, kwam ze toen in contact met Gerda Tol van Het Anker. ‘Zij heeft me een onderzoek laten doen waaruit naar voren kwam dat ik best wel een verzorgertype was. Ze vroeg of ik iets voor de verpleging voelde. Ik zei van wel, maar dat ik geen diploma's had. ‘Dan moet je een opleiding volgen’, zei Gerda toen. ‘Ze zien me aankomen op mijn leeftijd’, antwoordde ik.’ Maar Tini ging dankzij de connecties van Gerda op gesprek bij woonzorgcentrum De Meermin. Drie weken later mocht ze beginnen.

Tini Keijzer: ‘Sinds september 2003 werk ik 36 uur als assistent-verzorgende. Daarnaast volg ik vanaf februari dit jaar één dag in de week een 3-jarige mbo-opleiding tot gediplomeerd verzorgende. Daar zit ik tussen mensen van gelijke leeftijd, en ook met jongere studenten. Ja, het is heel druk. Ik krijg huiswerk en toetsen, en natuurlijk heb ik m'n kinderen nog. Maar drukte, daar hou ik van. Ik moet bezig zijn. We hadden op school laatst een rollenspel en ik moest een dikkere vrouw spelen. Toen ben ik heel Volendam afgeweest voor een dik pak en een grijze pruik.’

Tini had er nooit aan gedacht ooit nog eens in de zorg te gaan werken, maar het blijkt dat ze heel goed met ouderen om kan gaan. Tini: ‘De bewoners van De Meermin vinden het heel erg jammer dat ik straks acht maanden stage ga lopen in verpleeghuis De Gouwzee. Het is verplicht voor m'n opleiding dat ik ook in een andere instelling tag

loop. Later ga ik wel weer terug naar De Meermin om daar te werken. Dat is de afspraak die vooraf is gemaakt. Zij betalen immers mijn loon en mijn opleiding. Ik heb ook een praktijkcoach bij De Meermin, Marjan Bronner.

Zij begeleidt me bij het werk, maar dat gebeurt bij alle leerling-verzorgenden, hoor. Ik heb het erg naar m'n zin op het werk. Ik zing de hele dag, waarmee ik ook de bewoners een beetje oppiep. Ik denk dat ik aan dit werk eerder gewoon nog niet aan toe was.’

‘Ik zit hier eindelijk goed op m'n stek’

In het begin vlak na de brand sprak Tini wel veel met ouders die net als zij ook kinderen onder de slachtoffers hadden, maar inmiddels heeft ze dat afgesloten. Tini: ‘Dat wil ik

niet meer. Je komt dan elke keer... hoe moet ik dat zeggen... je komt weer bij af. Je kunt het niet vergeten maar het leven gaat wel verder. Ik kan met mijn supporter Griet Kramer alles bespreken. Dat is een echte vriendin geworden. Met m'n dochter kan ik er ook goed over praten.’ Haar dochter heeft zelf een baan gevonden bij Theo Tol. De bewoners van de zorginstelling noemt Tini ‘super’. ‘Ze zijn heel open en belangstellend als ze me vragen over hoe het gaat. Ik vertel dan ook alles en dan komen hun levensverhalen ook. Ik zeg wel eens voor de gek: m'n bed staat hier, zo vaak ben ik er. Ik ben heel erg blij dat Het Anker en De Meermin me deze kans hebben geboden. Ik zit hier nu eindelijk goed op m'n stek.’

Interview: Joost Molenaar

Tini Keijzer op haar stek bij woonzorgcentrum 'De Meermin' in Edam

‘Kinderen behandelen iedereen op dezelfde manier’

Diana Jonk zat opgesloten in het toilet tijdens de Nieuwjaarsbrand in 't Hemeltje. Haar longen verbrandden ernstig. Ze hield er astmatische verschijnselen aan over. Nu is ze sneller vermoeid en soms benauwd. Haar stem wordt snel hees. Maar omdat er aan de buitenkant niet zoveel te merken was, mocht ze van zichzelf niet ziek zijn. Ze wilde snel haar studie Sociaal Pedagogisch Werk afmaken en dan direct aan het werk. Na vallen en opstaan is dat met hulp van Het Anker uiteindelijk boven verwachting gelukt.

‘Na de brand heb ik twee weken in het ziekenhuis gelegen, waarvan één week op de intensive care. Daarna heb ik een maand thuis geverbleed. In die tijd kwam wel Margriet Tol langs van Het Anker, maar eerst wilde ik dat eigenlijk helemaal niet.’ blikt Diana terug. Nu is Diana heel dankbaar omdat Margriet Tol wel heel veel voor haar gedaan heeft en vooral in het begin een grote steun voor haar geweest is. Daar is ze haar heel dankbaar voor. Omdat er aan de buitenkant niet zoveel te merken was, mocht ze van zichzelf niet ziek zijn. Ze wilde dolgraag het eindexamenjaar van haar studie Sociaal Pedagogisch Werk afmaken aan het ROC in Amsterdam. Volgens haar leraren zou dat niet mogelijk zijn, maar Diana zette alles op alles en het lukte haar.

‘Geen vaste baan bij kinderdagverblijf omdat ik ziek zou kunnen worden’
Vervolgens wist ze zelf werk te vinden op een kinderdagverblijf in Amsterdam-Noord. ‘Daar werd ik vanaf het begin af aan niet goed begeleid. Het werk beviel heel goed, maar ze behandelden mij niet als een echt teamlid. Toen na tien maanden oververlenging van mijn contract zou worden gesproken kwam het hoge woord eruit en zeiden ze dat ze het risico om mij over twee maanden een vaste baan aan te bieden niet wilden nemen. Als ik ziek zou worden, wilden ze niet voor de kosten opdraaien. Terwijl ze wel tevreden waren over mijn werk.’

Door die tegenvaller was Diana zo teleurgesteld dat ze in overleg met psychologe Gerda Buijs besloot om direct te stoppen met werken. Ze kwam toen twee maanden in de ziektewet en eindelijk konden alle opgekropte emoties van de ramp en het harde werken voor haar examen naar buiten komen. ‘Geschreeuwd heb ik,’ zegt Diana. ‘Niemand mocht in mijn buurt komen. Ik kon het niet begrijpen dat ze op dat kinderdag-

Diana Jonk in haar element op haar werk bij kinderdagverblijf 'Altijd Lente' in Amsterdam-Zuid

verblijf iemand die zoiets had meegemaakt zo konden behandelen.’ Diana kwam bij Het Anker in contact met Gerda Tol. Zij is bemiddelaar tussen bedrijven en getroffen van de brand. ‘Gerda hielp mij bij het schrijven van sollicitatiebrieven. Ze begeleidde me ook bij het solliciteren zelf. Eerder heeft m’n vriend Johan me wel eens weggebracht naar een sollicitatiegesprek en dan bleef hij in de auto zitten wachten. Doordat ik me dan zo gespannen voelde, liepen die gesprekken niet goed.’

Nieuwe kans op ander kinderdagverblijf
Samen hebben ze op Internet een aantal kinderdagverblijven gevonden die mijn belangstelling hadden. Met twee daarvan heeft Gerda contact opgenomen en daar mocht ik op gesprek komen. Bij beide instellingen mocht ik komen, maar ik heb gekozen voor Altijd Lente, een kinderdagverblijf in Amsterdam-Zuid. De eerste indruk die ik daarvan had was heel knus en rustgevend. Met de bus ga ik nu naar Amsterdam en vanaf het Centraal Station op de fiets naar Zuid. Ik werk daar in de opvang en verzorging van een babygroep. Na drie maanden heb ik daar

in de nieuwsbrief aan de ouders geschreven wat mijn achtergrond was en wat er met me is gebeurd. De ouders reageerden daar erg positief op en ze kwamen allemaal met reacties. Met Oud en Nieuw kreeg ik van velen een kaartje om me te steunen.’ De arbeidsomstandigheden en de sfeer op het kinderdagverblijf geven Diana veel afleiding en plezier. ‘Met al die kinderen is er veel vrolijkheid en gezelligheid. De blijdschap van de ouders als ze hun kinderen komen halen. Ze zijn je altijd dankbaar en willen graag weten hoe het met hun kinderen is gegaan de hele dag. Ik krijg er zelf energie van. Je bent de hele dag bezig.’ Haar vriend Johan beaamt dat: ‘Ze is veel minder chagrijnig dan voorheen. Ze lijkt wel een ander persoon.’ Johan is zelf ook gewond geraakt. Voorheen was hij schilder en hij heeft zelf een baan gevonden bij de Belastingdienst.

‘Achteraf heel blij dat ik ondersteuning van Het Anker heb geaccepteerd’
Diana: ‘Uiteindelijk word je geestelijk wel sterker van zo’n gebeurtenis, maar je moet het wel verwerken. Ik relatieveer veel meer. Op het werk ben ik ook af en toe wat stiller,

maar mijn collega’s begrijpen dat en accepteren dat ook, net als de ouders van de kinderen. En het mooie van kinderen is dat het ze niets uitmaakt. Die behandelen iedereen hetzelfde.’ Diana is achteraf heel blij dat ze de ondersteuning van Het Anker heeft geaccepteerd. Via Het Anker is ze ook verzekerd van een REA-regeling. Dat is een soort ziektekostenverzekering die de kosten dekt wanneer Diana onverhoopt niet kan werken. De werkgever hoeft dit dan niet te vergoeden. Deze regeling geldt voor meerdere slachtoffers. Diana: ‘Aan Het Anker heb ik veel te danken. Allereerst m’n werk. Als Gerda niet met me mee was gegaan bij die sollicitaties had ik deze baan nooit gekregen. Daardoor gaat het nu allemaal veel beter met me. Binnenkort worden m’n prestaties geëvalueerd, maar daar heb ik wel vertrouwen in. Later een eigen kinderdagverblijf, dat zou wel een droom van me zijn, maar daar kom zoveel dingen bij kijken. Wel ga ik mijn Bedrijfsopleidingverlening-diploma halen, daarmee kan ik ook eindverantwoordelijke zijn in het werk wat ik nu doe.’

Interview: Joost Molenaar

Scheepswerf Hakvoort BV helpt getroffen jongeren aan werk en nieuwe toekomst

Albert Hakvoort is directeur van Hakvoort BV, een scheepswerf voor grote jachtbouw te Monnickendam. Hij las het relaas van een moeder van een brandslachtoffer in een landelijk dagblad en was daardoor zeer getroffen. Albert Hakvoort: ‘Een heel triest verhaal vond ik het en ik dacht dat ik daar wel iets in zou kunnen betekenen. Mijn broer werkt als psychiater in De Heel, daardoor ben enigszins bekend met de zorg. Wij hadden toevallig een vacature en dit was mijn manier om daarin een steentje bij te kunnen dragen.’ Hakvoort nam contact op met Het Anker en via arbeidsadviseur Gerda Tol kon Jack Groot kennismaken en een opleiding gaan doen als Autocadtekenaar. Hakvoort: ‘Voor dat werk wat wij in Purmerend doen, bestaat geen opleiding. Dat moet in de praktijk geleerd worden. Wij willen liever geen vakmensen uit onze eigen groep timmermannen missen. Daarom is dit traject zo geschikt voor deze jongen.’ Voor Jack is de overgang van timmerman naar tekenaar inderdaad niet zo groot. De verbindingen zijn wat anders en specialer dan in de huizenbouw.

‘Het Anker verzorgt de subsidie voor de werkgevers en de vergoeding van scholingskosten’
Daarom moet hij wel omgeschoold worden. Hakvoort: ‘Het Anker helpt daar geweldig in mee. Zij verzorgen

Van links naar rechts: Jack Groot, Tini Keijzer en Diana Jonk

de subsidie voor de werkgevers en de vergoeding van kosten voor scholing. Maar natuurlijk kost het ons bedrijf ook wel wat. Dat moet je ervoor over hebben. Na z’n opleiding hebben wij Jack praktijkervaring laten opdoen bij een bedrijf in Brabant, waar hij het vak van meubelmaker heeft leren begrijpen.’ Inmiddels is er ook een tweede getroffenene aan het werk bij Hakvoort,

Wim Schilder. ‘Het werk van Jack gaat nu z’n vruchten afwerpen. Dat gaat heel goed en we zijn daar heel blij mee. Bij Wim zal dat binnenkort ook gebeuren. Als werkgever ben ik tevreden over de stap die we met dit samenwerkingsproject met Het Anker hebben gezet.’

Interview: Joost Molenaar

Vernieuwde Infotheek bij CRN Het Anker

Sinds de ramp zijn nu 3½ jaar verstreken en we kunnen ons voorstellen dat velen van u nu pas geïnteresseerd zijn in wat er in de maanden na de ramp allemaal is gepubliceerd en op TV is uitgezonden. In de infotheek kunt u veel informatie vinden over de Nieuwjaarsbrand en alles wat daar mee te maken heeft.

De informatie in de infotheek is uiteenlopend en zeer uitgebreid. Zo kunt u onder andere informatie vinden over:

- brandwonden, haarverlies, littekens;
- psychische problemen, depressie, rouwverwerking;
- traumaverwerking, hulpverlening, zorgbegeleiding;
- opvoeding, risico's drank- en drugsgebruik;
- verzekeringen, aangepast sporten, etc.

Ook zijn alle condoleance-registers en steunbetuigingen uit heel Nederland in te zien. Dit geeft een ontroerend beeld van hoe de Nederlandse bevolking met Volendam meeleefde in de maanden na de ramp. De infotheek beschikt ook over een uitgebreide collectie video's, DVD's, literatuur en CD's. De video's en DVD's zijn een verzameling van programma's die zijn uitgezonden op de lokale televisie (L.O.V.E.) en alle andere landelijke omroepen, zoals de EO, KRO-RKK, VARA en RTV Noord-Holland. Het gaat hier alleen om programma's of documentaires die rampgerelateerd zijn.

Wij nodigen u hierbij uit eens een kijkje te komen nemen in de infotheek van Het Anker. Dat kan in alle rust en onder het genot van een kop koffie.

Gelukkigewent!

Hierbij wensen wij alle geslaagde leerlingen van het Don Bosco College, Atlas College en andere onderwijsinstellingen heel veel geluk met het behalen van hun diploma. Wij hopen dat het diploma een goede stap zal zijn op weg naar een mooie toekomst.

Ook willen wij Lou Snoek en Tom Kwakman gelukwensen met hun fantastische prestatie. Met grote bewondering hebben wij jullie verrichtingen gevolgd in de Franse Alpen. En, al heb je dan al of niet de top van de Mont Blanc bereikt, het is formidabel hoe jullie tot de top van je eigen kunnen zijn gegaan. Het is een prestatie waar ook anderen moed uit kunnen putten!

Team en vrijwilligers van CRN Het Anker

Nieuwe website www.crnhetanker.nl

Tot nu toe bent u op het internet via de website www.jongeren.volendam.nl op de hoogte gehouden van al het nieuws met betrekking tot de ramp en de nazorg. Dankzij Piet Reijers en Martijn Veerman, de vrijwilligers die deze ‘jongerensite’ beheren, was en is de berichtgeving op die site volledig en actueel. In de toekomst zal dit ook niet veranderen! Echter zoals steeds meer organisaties via een eigen website met hun doelgroep communiceren, heeft CRN Het Anker ook gemeend deze stap te moeten maken. Niet omdat de jongerensite niet zo meer voldoet, integendeel zelfs, maar wel om u een nog completer beeld te geven van de diensten en mogelijkheden van CRN Het Anker en om u in staat te stellen ook via het internet contact met ons te leggen. Dit heeft geresulteerd in de website www.crnhetanker.nl

Via onze website kunt u op vertrouwelijke basis direct contact opnemen met onze adviseurs en begeleiders op het gebied van scholing, arbeid, nazorg of financiën en voorzieningen. Verder is er informatie te vinden over het supportproject en een grote hoeveelheid andere onderwerpen. De website is actueel en houdt u continu op de hoogte van alle ontwikkelingen, projecten en activiteiten van CRN Het Anker.

Kijk dus eens op onze website www.crnhetanker.nl

Colofon

Redactieadres:
CRN Het Anker
Julianaweg 192d
1131 DL Volendam
Telefoonnummer: 0299-411222
Faxnummer: 0299-411220
E-mail: info@crnhetanker.nl

Opmaak:
Grafisch Goed Volendam

Fotografie:
Cor Kes, Lux Photography

Druk en distributie:
NiVo drukkerij-uitgeverij

Activiteitenladder CRN Het Anker en Nazorgteam psychosociale nazorg tweede helft 2004

Ten behoeve van de getroffen van de Nieuwjaarsbrand worden tal van activiteiten georganiseerd. Hieronder volgt een overzicht van de activiteiten in de tweede helft van 2004 (met inbegrip van de laatste week van juni).

Lotgenotenbijeenkomsten

Moeders
Data: woensdag 29 september, 10 november en 15 december
Tijdsduur: 14.00 – 16.00 uur
Plaats: CRN Het Anker
Een keer in de zes weken komen op woensdagmiddag van 14.00 tot 16.00 uur moeders van jongeren met zowel zichtbare als niet-zichtbare schade bij elkaar. Dit is een open groep, belangstellenden kunnen gewoon naar Het Anker komen en hoeven zich niet van tevoren op te geven. De groep wordt begeleid door Lida Verhoeven-Kwakman, Ria Kes en Henny Karman. Verder komt elke laatste donderdagmiddag van de maand een groep moeders van jongeren met zichtbare schade bijeen onder begeleiding van Elza Tol. Het gaat hier om een kleine en besloten groep. Bij voldoende belangstelling kan er een nieuwe groep gestart worden, ook deze groep zal klein en besloten zijn. Opgeven kan bij CRN Het Anker.

Vaders
Data: woensdag 15 september, 27 oktober en 8 december
Tijdsduur: 20.00 – 22.00 uur
Plaats: CRN Het Anker
Een keer in de zes weken komen de vaders van jongeren met zowel zichtbare als niet-zichtbare schade op woensdagavond bij elkaar in Het Anker onder begeleiding van Ria Tol-Baart, Jan Vlak en Henny Karman. Dit is een open groep, belangstellenden hoeven zich niet van tevoren op te geven. De bijeenkomst op 15 september a.s. zal waarschijnlijk worden bijgewoond door onderzoeker Luc Taal.

Gezamenlijke avond voor alle ouders
Datum: 25 juni
Aanvangstijdstip: 20.00 uur
Plaats: Bowling De Zedde Volendam
Op vrijdag 25 juni wordt een afsluitende avond georganiseerd voor alle lotgenotengroepen in Bowling De Zedde. De verschillende groepen kunnen met elkaar kennismaken, ervaringen uitwisselen en bespreken hoe er in het volgende seizoen zal worden verdergegaan. Het aanvangstijdstip wordt nog bekendgemaakt. Voor verdere informatie over en aanmelding voor de avond kunt u contact opnemen met Lida Verhoeven-Kwakman van CRN Het Anker, tel. 411222, e-mailadres: lida.kwakman@crnhetanker.nl.

Broers en zusters overleden jongeren
Deze groep komt om de 4 maanden bijeen op een zondag in het gebouw van CRN Het Anker. Het is de intentie de eerstvolgende bijeenkomst in augustus te laten plaatsvinden. Over de definitieve datum, het programma en andere bijzonderheden zullen de deelnemers in een persoonlijk schrijven worden geïnformeerd.

Grootouderbijeenkomst
Om de vier maanden wordt er een grootouderbijeenkomst georganiseerd die bekend wordt gemaakt in de NiVo en op www.jongeren.volendam.nl. Daarnaast krijgen de grootouders een persoonlijk schrijven. De eerstvolgende bijeenkomsten zijn gepland in oktober en januari.

Activiteiten voor lotgenoten

Voor de lotgenotengroepen worden ook activiteiten georganiseerd. Hiervoor wordt een eigen bijdrage gevraagd.

Schildercursus ‘Door inspannen ontspannen’
Startdatum: 14 september
Tijdsduur: 09.30 – 11.30 uur
Plaats: Atelier Jan Stroek, Schoklandstraat 90 Volendam
Cursusleiding: Jan Stroek
Schilderen is een fantastisch middel om je gevoelens te vertellen. Het is een heerlijke manier om je gedachten te uiten, afleiding te zoeken, tijd voor jezelf te nemen en mooie beelden te scheppen. Ook kan schilderen een uitdaging bieden om nieuwe dingen te leren. Dit alles kan er toe bijdragen dat een dagdeel inspannen leidt tot ontspannen. Jan Stroek, kunstenaar en docent, zal deze cursus geven. Hij zal de deelnemers helpen met de technische kant van het schilderen. In onderling overleg kan worden gekozen voor vrij schilderen of schilderen aan de hand van een thema. De schildercursus zal starten op dinsdagochtend 14 september en omvat in totaal zes bijeenkomsten en wel op dinsdagochtend:

14 september, 21 september, 28 september, 5 oktober, 12 oktober en 19 oktober. De cursisten zullen worden begeleid door Jan Stroek. Tevens zullen ter ondersteuning de supporters Griet Kramer en Jenny Veerman aanwezig zijn. De kosten van de cursus worden gedeeltelijk vergoed door CRN Het Anker. De eigen bijdrage voor deze cursus bedraagt in totaal € 60. Getroffenen die zich aanmelden krijgen in augustus een bevestigingsbrief en het verzoek de eigen bijdrage over te maken.

Boetseren voor ouders en jongeren
In 2003 heeft Jans van Baarsen 2 boetseercursussen gegeven. Bij voldoende belangstelling zal er een nieuwe cursus worden georganiseerd. Het tijdstip en de data worden dan in overleg vastgesteld.

Foto-expositie ‘De kracht van Volendam’
Data: zaterdag 26 juni en zondag 27 juni
Tijdsduur: 11.00 – 16.00 uur
Locatie: Voormalige Wit Gele Kruisgebouw aan de Julianaweg (tegenover Mariakerk)

Op zaterdag 26 juni en zondag 27 juni zal de foto-expositie ‘De kracht van Volendam’ te zien zijn in het voormalige Wit Gele Kruisgebouw aan de Julianaweg. De expositie is te zien in het kader van het evenement ‘Kunst kijken in Volendam’. Voor mensen die niet in de gelegenheid waren de expositie in de Melkweg in Amsterdam te bezichtigen, is dit een ideale gelegenheid de expositie alsnog te zien. Het voormalige Wit Gele Kruisgebouw vindt u tegenover de Mariakerk.

Zwemtrainingen voor getroffen jongeren
Data: elke dinsdag
Aanvangstijdstip: vanaf 20.00 uur
Plaats: Zwembad De Waterdam

Cursussen

Hoe kom je als ouder door de puberteit?
Opvoeden is niet gemakkelijk. Zeker als kinderen gaan puberen is het vaak een hele opgave om nog te begrijpen wat er met je kind gebeurt. Het wordt nog ingewikkelder als je kind betrokken was bij een ramp. Er is geboden dat veel ouders behoefte hebben om te praten over de problemen die te momenteel ondervinden. CRN Het Anker biedt een cursus aan die gaat over problemen die je tegenkomt bij de opvoeding van pubers. Ook zal er worden ingegaan op de specifieke problemen die er zijn in Volendam. De cursus wordt gegeven aan de hand van een cursusboek en wordt begeleid door twee medewerkers van het Nazorgteam Volendam. De ervaring leert dat het uitwisselen van belevenissen tussen ouders zeer leerzaam en ondersteunend is. Bij voldoende belangstelling zal de cursus in het najaar van start gaan. Een folder van de cursus is verkrijgbaar op Het Anker.

Cursus voor mensen met slaapproblemen
Niet kunnen inslapen en uren lang liggen piekeren; slecht slapen bij het vooruitzicht van een spannende of drukke dag; wakker schrikken uit een nachtmerrie. Ieder mens slaapt wel eens een nacht slecht. Dat is niet zorgwekkend. Anders is het als iemand elke nacht ligt te draaien, piekeren en elke dag doodmoe uit bed komt. Dan is het tijd om deel te nemen aan deze cursus. De cursus geeft inzicht in spanning en zorgen bij het slapen gaan. Er worden manieren geleerd om tot een betere nachtrust te komen. Een folder van de cursus is in de maak. Wel zijn er algemene folders over slaapproblemen verkrijgbaar bij Het Anker. Ook op www.psychowijzer.nl is veel informatie te vinden. Heeft u belangstelling voor deze cursus, dan kunt u zich opgeven bij CRN Het Anker. Bij voldoende belangstelling zal de cursus in het najaar van start gaan.

Leren leven met littekens
Door de Nederlandse Brandwonden Stichting is een cursus ontwikkeld voor mensen met littekens. Personen met littekens kunnen te maken hebben met vervelende, starende blikken, mensen die te intieme vragen stellen over hun verbranding, etc. We doen veel praktische oefeningen om bepaalde situaties minder moeilijk te maken. We werken in een groep om zoveel mogelijk van elkaar te leren. De cursus wordt gegeven door Bettina Aler, psycholoog bij de Brandwonden Stichting Beverwijk. De cursus zal worden gehouden als er voldoende belangstelling voor is. Opgeven kan bij CRN Het Anker.

Als u zichzelf wilt opgeven voor een van de bovengenoemde activiteiten of lotgenotenbijeenkomsten, dan kan dat op tel.nr. 411222 of per e-mail naar info@crnhetanker.nl. Hier kunt u ook terecht voor vragen of eventuele suggesties voor nieuwe activiteiten.

Uitnodiging

Op vrijdag 2 juli a.s. neemt Klaas Bond na 2½ jaar afscheid als directeur van CRN Het Anker en keert hij terug naar zijn oorspronkelijke werkgever, het ministerie van Onderwijs.

Klaas is vanaf het eerste moment na de Nieuwjaarsbrand betrokken geweest bij de SSNV (Stichting Slachtoffers Nieuwjaarsbrand Volendam) die de financiële en juridische steun organiseert voor de getroffen. Naast zijn taken als directeur van CRN Het Anker heeft Klaas als geen ander de SSNV, de BSNV en verschillende projecten ondersteund die vanuit het maatschappelijk initiatief zijn ontstaan. Door zijn inzet en betrokkenheid is hij de afgelopen jaren een drijvende kracht geweest voor de nazorg.

Klaas zou zijn afscheid graag te baat nemen om de vele mensen waarmee hij de afgelopen jaren heeft samengewerkt te bedanken voor hun grote inzet en betrokkenheid. Daarnaast hoopt hij de getroffen van de Nieuwjaarsbrand persoonlijk het allerbeste te kunnen wensen voor de toekomst.

Hierbij bent u van harte uitgenodigd voor de afscheidsreceptie van Klaas op vrijdag 2 juli a.s. van 16:00 tot 19:00 uur in het Sint Jozef Gebouw, Sint Jozefstraat 2 te Volendam.

Van harte hopen wij u op 2 juli a.s. te mogen begroeten.

Team en vrijwilligers van CRN Het Anker

☐ Wanneer u Klaas een cadeautje mocht willen geven, dan wil hij u vragen dat te doen in de vorm van een envelop met inhoud ten behoeve van de slachtoffers van de Nieuwjaarsbrand (SSNV). Die envelop kan worden gedeponereerd in een speciaal daarvoor in de receptiezaal opgestelde bus.